

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana

Poslovni broj: P-71/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A Z B O G O G L U H E

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužitelja SAFE NUMBERS d.o.o., Zagreb, Novačka ulica 325, OIB: 43759620087, zastupanog po punomoćniku Drašku Andriću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika GABARIT USLUGE d.o.o., Zadar, Ulica Tomislava Ivčića 5G, OIB: 09515677632, radi stjecanja bez osnove, izvan ročišta, 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku GABARIT USLUGE d.o.o., Zadar, Ulica Tomislava Ivčića 5G, OIB: 09515677632, da isplati tužitelju SAFE NUMBERS d.o.o., Zagreb, Novačka ulica 325, OIB: 43759620087, iznos od 10.000,00 EUR (slovima: desetstisuća eura), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 8. svibnja 2025. godine pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

i

r i j e š i o j e

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 378,23 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja rješenja do isplate, po stopi propisanoj člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima, a koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu, 23. travnja 2026., u bitnome, navodi da su stranke 8. svibnja 2025. u prisutnosti svjedoka usmeno ugovorile

izvođenje keramičarskih i izolacijskih radova. Istoga dana je tužitelj uplatom predujma prihvatio ponudu, čime je konkludentno sklopljen ugovor o djelu. Tužitelj je samostalno i o vlastitom trošku izvršio nabavu cjelokupnog materijala potrebnog za izvođenje predmetnih radova, bez financijskog sudjelovanja tuženika i to izravno od dobavljača te je u cijelosti plaćen sredstvima tužitelja. Neposredno po uvođenju u posao je tužitelj utvrdio da tuženik angažira radnike koji ne posjeduju nikakve dokaze o stručnoj osposobljenosti za izvođenje ugovorenih radova. Takvo postupanje predstavlja odstupanje od pravila struke i povredu obveze postupanja s pažnjom dobrog stručnjaka iz čl. 10. i čl. 612. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj je raskinuo ugovor o djelu sklopljen s tuženikom i raskid je tuženiku uredno dostavljen preporučenom pošiljkom kao i putem e-maila od 23. svibnja 2025. Tužitelj ističe kako je ugovor o djelu usmeno raskinut već 15. svibnja 2025. neposredno na gradilištu, u prisutnosti svjedoka Darije Sosa, Ronija Devčića i Ivce Jerbića, nakon čega je tuženik, na izričit zahtjev tužitelja istoga dana faktično napustio gradilište te pokupio sav svoj alat i opremu. Tužitelj je sastavio pisani raskid ugovora datiran 22. svibnja 2025. koji je tuženiku poslan preporučenom pošiljkom s povratnicom 23. svibnja 2025. te mu je istoga dana raskid dostavljen i putem e-maila. Sukladno čl. 368. Zakona o obveznim odnosima raskidom dvostranoobveznog ugovora obje strane oslobođene su svojih ugovornih obveza, osim obveze naknade eventualne štete, dok je svaka strana dužna vratiti drugoj ono što je primila na temelju ugovora. Opomenu pred tužbu je tužitelj tuženiku uputio 23. svibnja 2025. Tuženik se 9. lipnja 2025. očitovao da je predujam od 10.000,00 eura utrošen bez dostavljanja vjerodostojnog računa, knjigovodstvene isprave ili drugog dokaza o stvarno nastalim troškovima temeljem ugovora o djelu. Umjesto dokaza o utrošku predujma, tuženik je tužitelju dostavio više međusobno proturječnih jednostrano sastavljenih obračuna, koji su naknadno mijenjani te nisu potkrijepljeni tehničkom, financijskom niti knjigovodstvenom dokumentacijom, te kao takvi ne predstavljaju vjerodostojne isprave pa se tako Obračun br. 1 od 4. svibnja 2025. odnosi na drugi raniji, zaseban i dovršen pravni posao, izvršen na fizičku osobu – vlasnika objekta, prije nego je društvo tužitelja preuzelo najam objekta i nastavak adaptacije. Također, u Obračunu br. 2. tuženik pokušava prenijeti pojedine stavke iz Obračuna br. 1 u novi obračun, prikazujući ih kao dio navodno ugovorenog posla s tužiteljima, pri čemu su iste stavke dodatno povećane bez ikakvog, stvarnog ili dokumentiranog opravdanja. Radi se o dva odvojena pravna odnosa, s različitim ugovornim stranama, različitim predmetima i različitim pravnim osnovama. Isplata od 45.000,00 eura u gotovini za radove po Obračunu br. 1 u cijelosti je namirila sve prethodne odnose s fizičkom osobom, dok je uplata od 10.000,00 eura od strane društva tužitelja bila namjenski vezana isključivo za nove radove koji nisu ni započeti. Ugovorom o djelu između stranaka bili su ugovoreni isključivo radovi postavljanja keramičkih pločica, glazira, hidroizolacije i laminata na podovima. Da je upravo takav opseg bio stvarni predmet ugovora, jasno proizlazi iz računa trećih izvođača koje je tužitelj bio prisiljen angažirati nakon raskida ugovora. Da je tuženik doista izveo radove koje naknadno fakturira osporenim računima, novi izvođači ne bi morali izvoditi iste ili slične zahvate iznosa, niti bi njihovi računi iznosili preko 23.000,00 eura. U trenutku tuženikovog izdavanja računa (28. svibnja 2025.) ugovor više nije postojao. Jednostrani akt tuženika ne može oživjeti raskinuti ugovor niti stvoriti novu obvezu za tužitelja, osobito kada radovi nisu izvedeni. Tuženik ne može jednostrano prebiti namjenski predujam za novi postao s navodim dugovanjima iz nekih ranijih odnosa bez izričite suglasnosti tužitelja. Tužitelj je navedene račune zaprimio 18. lipnja 2025. te iste dana 20. lipnja 2025. osporio i vratio tuženiku. Tuženik je primivši predujam 8. svibnja 2025. za nove radove dok je već imao sastavljen obračun za stare radove od

4. svibnja, postupao krajnje nesavjesno. Zaključno, s obzirom da je pravna osnova za isplatu iznosa od 10.000,00 eura (ugovor o djelu) raskidom otpala, zadržavanje navedenog iznosa predstavlja stjecanje bez osnove u smislu čl. 1111. st. 3. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik nije dostavio ni jedan račun za materijal, niti ugovor s kooperantima, niti građevinski dnevnik, niti bilo kakvu vjerodostojnu dokumentaciju koja bi opravdala zadržavanje sredstava. Budući da je tuženik nesavjesni stjecatelj novca kojeg tužitelj traži isplatu u ovoj pravnoj stvari, smatra da je isti dužan platiti zakonske zatezne kamate na taj iznos od dana uplate istoga.

2. Postupajući u skladu s odredbom čl. 284. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 (i 96/08), 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud je uredno dostavio tuženiku primjerak tužbe s cjelokupnom dokumentacijom koja prileži istoj radi podnošenja pisanog odgovora na tužbu u roku od 30 dana od dana dostave.

3. Uvidom spis predmeta, utvrđeno je da je tuženik zaprimio rješenje i poziv ovoga suda na davanje odgovora na tužbu kao i predmetnu tužbu s prilogima 17. lipnja 2026. te da u roku određenom navedenim rješenjem nije podnio u spis pisani odgovor na tužbu.

4. Odredbom čl. 331.b st. 1. ZPP-a je propisano da ako tuženik ne podnese odgovor na tužbu u određenom roku, da će se donijeti presuda kojom se prihvaća tužbeni zahtjev (presuda zbog ogluhe), ako bude udovoljeno ovim uvjetima: 1) ako su tuženiku tužba i poziv za davanje odgovora na tužbu uredno dostavljeni, 2) ako osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, 3) ako činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev nisu u protivnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio ili s činjenicama koje su općepoznate i 4) ako ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tuženika spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu.

5. S obzirom da tuženik iako uredno pozvan, nije podnio pisani odgovor na tužbu u određenom roku, da osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi koje su u cijelosti u skladu s dokazima koje je sam tužitelj priložio uz predmetnu tužbu te da u konkretnom slučaju ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tuženika spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu, to je primjenom odredbe čl. 331. b st. 1. ZPP-a valjalo donijeti presudu zbog ogluhe kojom se prihvaća tužbeni zahtjev na način kako je to opisano u izreci presude.

6. Odluka o trošku temelji se na odredbama čl. 151., 154. i 164. ZPP-a te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023; u daljnjem tekstu: Tarifa) pa je tako tužitelju valjalo priznati trošak sastava tužbe od 100 bodova (Tbr. 7. toč. 1.), prema vrijednosti predmeta spora i zahtjevu tužitelja, što uz važeću vrijednost boda od 2,00 eura i sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 73,23 eura i sudsku pristojbu na presudu zbog ogluhe u iznosu od 55,00 eura (čl. 7. st. 3. Zakona o sudskim pristojbama) ukupno iznosi 378,23 eura, slijedom čega je i odlučeno kao u izreci rješenja.

U Zadru 30. rujna 2026.

Sutkinja
Katarina Zdunić

Dokument je elektronički potpisan:
KATARINA ZDUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:
30-09-2026
14:39:34

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#130D4852339363730343634363533
L=ZADAR
S=ZDUNIĆ
G=KATARINA
CN=KATARINA ZDUNIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka istog. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda zbog ogluhe ne može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 353. st. 2. ZPP).

DNA:

- Tužitelju po pun. uz nalog za plaćanje pristojbe na presudu zbog ogluhe u iznosu od 378,23 eura
- Tuženiku – putem eOglasne ploče ukoliko nije uspostavljena e-Komunikacija (l.s. 226)

Broj zapisa: **9-3088d-f1d0e**

Kontrolni broj: **0f873-9bd60-25ec0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.